

pulveriseret Trækul, medens Kørnøg laves af Affald af Harpiks og Træ, Beg, Tjære og lignende, naar det forbrændes. Toldvæsenet var nødt til at fortolde Varen efter dens Bestanddele og ikke efter Navnet, efter Etiketten, og det gjorde Toldvæsenet. Fabrikanten paa Bornholm klagede, men Toldvæsenet kunde ikke gøre noget, og saa gik Manden til Toldraadet, og dette gik til Appeludvalget, som henstillede — jeg tror mest af Sympati for Manden, thi jeg synes ikke, Argumentationen er stærk —, at man skulde imødekomme ham paa den Maade, at man satte den indførte svenske Vare op til 3 Øre pr. kg. Det har jeg imidlertid ikke ment at kunne gaa med til; jeg er gaaet imod Appeludvalget og maa fastholde dette Standpunkt som det ene rette. Der er i Loven givet en ganske bestemt Anvisning paa, hvorledes man skal bære sig ad. Det danske Kørnøg er en Sodfarve, der staar om det i Marginen om Tara til den paagældende Position: Kørnøg og andre Sodfarver o. s. v. Derfor har Finansministeriet fastholdt Toldvæsenets Afgørelse. For Resten har jeg det Indtryk, at Appeludvalget ogsaa har forstaaet dette, og at man i Virkeligheden er gaaet meget tvivlraadig til denne Henstilling til Finansministeriet. I øvrigt forespurgte Finansministeriet Kammeradvokaten, om de svenske Importører ikke vilde faa Ret, hvis de klagede over, at deres Told blev sat op, og han mente, at vi ikke vilde staa os ved en saadan Proces. Dette virkede ogsaa paa Finansministeren, og jeg maa altsaa overfor det ærede Medlem hævde, at Finansministeriet har fuldkommen Ret.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) spurgte mig, om jeg vilde lade Statistisk Departement tilvejebringe en Statistik, der viste, hvorledes de direkte og indirekte Skatters Byrde fordelte sig paa de forskellige Dele af Befolkningen: Velstandsfolk, Smaakaarsfolk o. s. v. Jeg tror ikke, der vil kunne tilvejebringes en videnskabelig Statistik herom. For de direkte Skatters Vedkommende foreligger en saadan Undersøgelse, men det er jo for de indirekte Skatters Vedkommende, det ærede Medlem ønsker den. Der er gjort Forsøg paa at tilvejebringe en saadan Statistik, men det har kun omfattet bedre stillede om end ikke velhavende Familier. F. Eks. kan man af de Husholdningsregnskaber, som er offentliggjorte, se, at der næsten intet er til Spiritusforbrug, men man kan dog ikke antage, at det vil være Tilfældet i alle Familier. Det ærede Medlem vilde mene, at man kunde indsamle Regnskaber fra velhavende Familier i Køb-

stæderne og i København. Jeg tror ikke, det er muligt at opdrive saadanne, som kan bruges til Udarbejdelsen af en virkelig videnskabelig Statistik. Og selv om det er muligt, vilde det være vanskeligt at se for de enkelte Varers Vedkommende, hvorvidt Beskyttelsen er udnyttet eller ej. Endelig maatte der søges foretaget lignende Undersøgelser for de kommunale Skatters Vedkommende, idet der jo ogsaa paa dette Omraade gives direkte og indirekte Skatter, og det er der ingen Mulighed for. Jeg skal gerne forhandle med Departementet derom, men jeg er paa Forhaand tilbøjelig til at tro, at Forsøget ikke vil lykkes.

Til det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen), som var inde paa en Omtale af Forholdene ved Viborg Amtsstue — det ærede Medlem har jo været med til at indbringe et Andragende herom, et Andragende, som ogsaa har været til Behandling her i Tinget —, skal jeg sige, at jeg tror ikke at kunne imødekomme det Kray, han stillede. Det har været saaledes, at en Fuldmægtig og to Assistenten er mødt i Skive og har været til Stede der indtil seks Dage for at opgøre Skattebøgerne. Dette, som har været Praksis i mange Aar, strider imod Loven, og derfor er Amtsforvalteren i Viborg holdt op dermed, idet han ikke har ment at turde lade sine Folk foretage saadanne Rejser for at gøre Skattebøgerne op. Men der kan ganske sikkert uden større Bekostning og overensstemmende med det ærede Medlems Ønske iværksættes dette, at Skattebøgerne indsendes til Amtsstuen og opgøres der.

Tilbage har jeg — jeg har gemt ham til sidst — det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen). Det ærede Medlem havde først en ganske ringe Ting at spørge mig om. Han spurgte, om de Penge, Staten har staaende i Grundejerbanken, staar lige saa sikkert nu, da visse Forhold i Banken, som han omtalte, er kommet frem. De staar akkurat paa samme Maade som før, idet de 1½ Mill. Kr. — tror jeg det er —, som Staten har anbragt der, er garanteret af de 5 Hovedbanker; hvad enten de staar i Nationalbanken eller i Grundejerbanken, staar de lige sikkert. Dette gælder derimod ikke — det ved det ærede Medlem lige saa godt som jeg — den halve Million, som indestod, den Gang Grundejerbanken maatte standse. Denne halve Million indestaar endnu — ugaranteret —, og om den gælder det, at naar Staten er gaaet med til mange Forholdsregler overfor de den Gang havareerede Banker, er det netop ogsaa for at kunne redde disse Penge. I dette Øjeblik